

Budapestre vonatkozó újságcikk

Szerző:

Fővárosi

Cím:

Hétköznapok

Forrás:

HŐSI TÖRTÉNETEK

(Hely)

Esti Pp
1954. VII. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tárgy:

614.81

Hely:

Idő:

"1954"

Személy:

Helyszám:

... volt a szándékom, hogy felkeresek egy hőst. Valakit, az árvízveszedelem napjaiban nagyszerű, bátor tettel bizonyította be, hogy méltó erre a szép, ritka jelzőre. A szavak szíveszerettem volna lefesteni alakját, ki akartam vallatni gonviról, megtudni, mit szeret, mi a bánata, milyen vágyakat. De hát az újságíró tervez és — a körülmények végeznek. gy, szerencsésen-e, azt mondja meg majd az olvasó.)

...zóval, kimentem a 11-es, kongresszusi oklevéllel kiténtülüzem Autóközlekedési Vállalathoz — közismert nevén, Pefuhoz — mert tudtam, hogy a gépkocsivezetők áldozatán, szenvedélyesen küzdöttek az árvíz ellen, életeket, évet gyűjtött kis vagyonokat mentettek. S, amikor a vállalat atói irodájában együtt ültünk és beszélgettünk a vállalat sível és a gépkocsivezetőkkel, úgy éreztem nem írhatok len emberről, hanem legalább kettőről kellene, de még így a gondolat nyugtalanítja az embert, hogy igazságtalan a nagyszerű férfival, akiről hallgat.

Szürke, színtelen hajnal volt július 14-én, amikor 4 óra 30 perckor távmondattal érkezett a vállalatához: azonnal induljanak kilencven gépkocsival Ep-lény-kőbányába. S nem telt bele három óra, a három és fél-tonnás Csepel Dieselek már katonás rendben ott dübörögtek az országúton. Az oszloppal ment hatvan „Ribakov“ rakodómunkás, egy autómentő, s 2 jól felszerelt műhelykocsi is. 23-án 0 óra 30 perckor kapták az utasítást, induljanak haza. A két időpont között emberfeletti munkát végeztek a vállalat dolgozói. A kilenc nap regénybeillő történetéből néhány epizódot feljegyeztünk.

Miután 14-én, hajnalban Török Károly gépkocsivezető elindult, az első hetvenkét órában sem meleget, sem hideget nem érzett, éjjel-nappal egyfolytában a kormánykerék mellett ült vagy maga töltötte meg kocsiját kövel és vitte a gátra... Élete legforróbb pillanatáról így emlékszik vissza:

— Dunaremetéről Asványráróra vittem homokzsákokat.

dex már le is törött. Mögöttem egy másik vállalati kocsis haladt. Egyszerre szörnyű látvány tárult elém: tizenöt méterre fölünk áttörte a víz a gá-

...tat, valósággal bombolt az áradat, mozogni kezdett alattunk a föld. De ebben a pillanatban semmi másra nem gondoltunk, segíteni, segíteni... Hirtelen lehajtottuk a kocsis oldalát és dobálni kezdtük a zsákokat a vízbe. Akkorra már vagy hetven katona is — nem tudom honnan — odaérkezett, ők is próbálták a vízbetörést elrekeszteni, de kiderült, hogy ez lehetetlen. Menekülni kellett. Ekkor vettük észre, hogy mellettünk egy ÉPFU-kocsi félig lecsúszott a gátról. Bár életveszedelemben voltunk, először segítettünk kivontatni társunk kocsiját, s csak azután mentünk tovább.

Horák László YD 246-os pótkocsis tehergépkocsijával vett részt a mentési munkákban.

A legizgalmasabb pillanatokat

Dunakilitinél élte át, ahol egyszerre motoros küldönc érkezett a faluba, s közölte, hogy

kolt fel kocsijára Horák e társ, s bár már harminc méteres vízben közlekedett visszajött megint és újabb családot és holmiját mentette meg. Ekkorra azonban már méteres vízben járva küzd az árral. Iszonyatos harc volt szennyes hullámokkal és a sodpercekkel. És Horák e társék győztek! Az igaz elvtárs megjegyzi: „Horák e társ beteg, nem is lett volna szabad neki a vízbe menni, mert a meghülés végzetes lenne számára...”

Amikor elmondom az e társaknak, hogy sok-sok h

Olyan veszedelmes nap az embert, de még a gon... tették. Láttak például oly egy parányi szigeten ijedt mellett és nem bántották e... dési Vállalat dolgozói ezek emberek, férfiak, hősök...